

Publicerad 2006-05-23 17:04 av volatile

Neshamah

hon vakar över mig och målar vinets färg över min
kropp och mitt sinne
hon sjunger för mig på natten och smeker min
kind till sömns
när jag är orolig leker hon med mig tills jag glömt

hon binder mig samman med ändlösa urkrafter som
finns gömda i universum och som strålar inför
öppna ögon
hon räddar mig med sina gröna vackervälvda sjalar och med
honungsvita pärlor beströr hon min väg

hon ber om ingenting tillbaka för hennes
själ föddes långt innan min kunde tala
hon ber mig bara leva och förundras över alla stjärnor och
kärlekslysande timmar hon visat mig

och de dagar jag glömmer henne
föder hon svarta tårar och en dag faller från hennes hjärta

jag ska inte längre glömma

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren volatile med Poeter.se id #5094 innehar upphovsrätten